

HUMAN RIGHTS AND HIV/AIDS

***Now More Than
Ever***

***10 причини човешките права да
са в центъра на световната борба
срещу СПИН***

На срещата на високо равнище на ООН през 2006г. по въпросите на ХИВ/СПИН, световните лидери отново потвърдиха, че “пълното реализиране на всички човешки права и фундаментални свободи, присъщи на всеки, е основен елемент в отговора в световен мащаб на ХИВ/СПИН пандемията”. 25 години в условията на СПИН епидемия, все още “основният елемент” си остава липсващото звено в борбата срещу СПИН. Настоящата декларация, подкрепена от 24 неправителствени организации и мрежи по целия свят, потвърждава, че сега, повече от всякога, е необходимо човешките права да бъдат в центъра на борбата с ХИВ и СПИН.

1. *Всеобщ достъп е невъзможен без*

зачитане на човешките права

През 2006г. световните лидери се ангажираха “да положат всички необходими усилия, за да постигнат своята цел до 2010 г., а именно -всеобщ достъп до обширни програми за превенция, лечение, грижа и подкрепа”. Все още голямата част от онези, които най-много се нуждаят от услуги, свързани с ХИВ, са в невъзможност да ги получат:

- Жени и момичета се сблъскват с широко разпространената полова дискриминация и насилие, включително и в брака, което увеличава риска от ХИВ инфекция и възпрепятства достъпа им до информация и услуги.
- Деца и млади хора страдат от липса на свободен достъп до информация за ХИВ, обучение на теми, свързани със секса и различни житейски умения, както и педиатрично назначено лечение.
- Криминализирани общности, като мъже, практикуващи секс с мъже, хора, които употребяват наркотици и проституиращи, често са лишени от достъп до ХИВ служби и попадат в ръцете на полицаи и съдии, като срещу тях се повдигат обвинения в склоняване към разврат, употреба на наркотици и проституция. Във всеки регион и държава, които се опитват да провеждат политика на свободен достъп до информация, трудности като тези са определени като основни пречки за постигане на главната им цел- универсален, свободен достъп до ХИВ служби и услуги. Досега, в национален аспект, едва ли има политика, фондове или програми, свързани с ХИВ и СПИН, които да са си поставили за цел преодоляването на тези пречки.

Във френският език има една проста думичка, която казва всичко: ХИВ се е превърнал в проблем главно за les exclus, или “изключените хора”, живеещи в маргиналните групи на обществото.

2. Половата неравнопоставеност прави

жените по-уязвими по отношение на ХИВ, като наред с това в настоящия момент в тежко засегнатите страни най-голям процентът на разпространение на инфекцията се наблюдава сред жени и момичета.

В момента почти половината от ХИВ инфектираните по света са жени, а сред ХИВ инфектираните в страните на Южна Африка, те са мнозинство. Това се дължи на високата степен на политическо, социално, икономическо и сексуално подчинение на жените, което е заложено в законодателството и е присъщо на културата и всекидневния им живот. Дискриминацията, стигмата и насилието са също ежедневна част от реалността на много жени, живеещи с ХИВ и СПИН.

- В много страни националните закони ограничават възможностите на жените да притежават, наследяват или разполагат със собственост. Жените са жертви на неравнопоставеност и в достъпа до образование, кредитиране, работа и развод. Законната и социална неравнопоставеност правят жените икономически зависими от съпрузите си, като не им дават друга възможност, освен да останат във връзки, където не могат да откажат секс или да настояват за използването на презервативи. Жените често тънат в бедност след смъртта на съпруга си или при разтрогване на брака и се оказват с толкова малко възможности и алтернативи, че са принудени да продават секс, за да оцелеят, или изпадат в ситуация, която ги принуждава да бъдат жертви на сексуални злоупотреби или насилие, за да имат подслон или работа. Всеки един от тези фактори излага жените на повишен риск от ХИВ инфекция.
- Насилието срещу жените само по себе си е глобална епидемия, която подхранва високите стойности на ХИВ инфекцията сред жените. Жените се сблъскват с повишен риск от ХИВ инфекция по-често в случаите на насилствен секс отколкото, ако е по взаимно съгласие. Насилието или страхът от него могат да възпрат жените от това да се подложат на тест за ХИВ, да настояват за използване на презервативи или да разкрият своя ХИВ статус пред сексуалните си партньори. Много страни продължават да отказват да признаят за престъпление изнасилването в рамките на брака. Дори там, където законът забранява насилието срещу жените, той често не се прилага. В много юрисдикции оцелелите от изнасилване или сексуално насилие имат малък шанс за възстановяване, което се дължи на неадекватно полицейско разследване, а също така и на предубеждения и корупция от страна на съдебната власт. Освен това жертвите на сексуално насилие рядко имат възможност за достъп до последващи интервенции за профилактика на ХИВ инфекцията.
- Към много жени, живеещи с ХИВ и СПИН, или уязвими в това отношение, здравната

система насочва повече предразсъдъци и дискриминация, отколкото лечение и грижа. Достъпът до всеобщи услуги, свързани с репродуктивното здраве, който е същността на ХИВ превенцията сред жените и момичетата, за жалост липсва, или е ограничен от закона и практиката във всеки регион на света. Жените се сблъскват с обвинение и злоупотреба, когато се установи положителен ХИВ статус, което ги възпира от търсене на служби за ХИВ тестване или лечение. Жените, които забременяват, докато живеят с ХИВ или СПИН, по-скоро биват осъждани и обвинявани от здравните работници, вместо да им се предлагат изпитани манипулации, които да предотвратят предаването на ХИВ от майка на дете.

3

• *Правата и нуждите на деца и млади хора*

са широко пренебрегвани в противодействието на ХИВ, въпреки че те са едни от най-засегнатите на много места

ХИВ е предимно епидемия на младите хора. Обезпокоителен е броят на деца, родени с ХИВ, въпреки доказаните методи за предотвратяване на предаването на ХИВ по време на бременността и раждането. Над половината от новите ХИВ инфектирани по света са млади хора между 15 и 24 години, въпреки че са натрупали достатъчно знания за вируса и болестта и за техните последици. Деца, засегнати или останали сираци заради СПИН, са лишени от основните си права за социална защита, макар техният брой да е нараснал до десетки милиони само за региона на Южна Африка.

- Въпреки че проблемът с предаването на ХИВ от майка на дете е на практика решен в развитите страни, по-малко от десет процента от бременните жени в развиващите се страни могат да се възползват от манипулации, които да предотвратят предаването на ХИВ на детето. Резултатът е около 1 500 нови случая на ХИВ инфектирани деца, всеки ден. Тази отявлена неравнопоставеност може да бъде смекчена, ако на децата, както при възрастните, се осигури достъп до удължаващи живота лекарства, но на практика близо 90% от децата нямат възможността да получат ХИВ лечението, от което се нуждаят.
- При млади хора в риск от ХИВ, заради опасни сексуални или инжекционни практики, често липсва достъп до основна информация и услуги, свързани с ХИВ превенцията, както и до тестване за ХИВ, консултиране, презервативи и лечение. В училищата и младежките програми откритата и пълна информация, свързана със сексуално и репродуктивно здраве, често се цензурира за сметка на послания, призоваващи към въздържание и сексуална нравственост. Младите хора, които инжектират наркотици, често се сблъскват със законови ограничения, които затрудняват използването на стерилни спринцовки и заместваща метадонова терапия, като превенция на ХИВ.
- Заразени деца без родители и такива, живеещи в семейства, засегнати от СПИН, чиито брой е десетки милиони само в страните на Южна Африка, редовно са изправени пред злоупотреби, експлоатация, дискриминация и незаконно присвояване на имуществото от роднини, вместо да получат грижата и защитата, която заслужават. Деца, засегнати от СПИН отпадат от училище в по-висока степен от връстниците си, което

представлява форма на системна дискриминация по отношение на достъпа до образование. Тъй като СПИН премахва родителското поколение, грижата за сираците и уязвимите деца обикновено се пада на възрастните вече баби и дядовци, чиято работа не се зачита, оценява и възнаграждава. Както децата под тяхна опека, така и самите възрастни хора нямат възможност да се възползват от правото си на закрила в страните, където липсва система за подпомагане благополучието на децата или социална сигурност.

4

● Най-тежко засегнатите получават най-малко внимание в националните програми за противодействие на ХИВ

Общото между хората, намиращи се в най-висок риск от инфектиране с ХИВ е, че техният статус е криминализиран от действащите закони. Полицейски служители, натоварени със задачата да прилагат законите срещу наркотиците, проституцията и разврата, често вземат подкупи и изтръгват признания от беззащитни хора и понякога използват с ужасяващи актове на насилие срещу тях, в това число - изнасилвания и убийства. Наказателните подходи към употребата на наркотици, секс работата и хомосексуалността засилват стигмата и омразата към социално маргинализирани групи, като ги принуждават да се укриват и да не търсят помощта на служби за превенция, терапия и поддържащи манипулации на ХИВ и СПИН.

- Хората, които използват незаконно наркотици, представляват най-малката част от получаващите антиретровирусна терапия в много държави, въпреки че са мнозинство сред хората, живеещи с ХИВ. Суровите закони срещу наркотиците на практика криминализират статуса на наркозависимите, което дава възможност полицейските служители да изтръгват подкупи или признания от уязвимите групи. Хората, използващи наркотици, попадат в затвора или стават жертви на омагьосания кръг от неефективни и принудителни програми за рехабилитация и рядко успяват да получат възможност за достъп до така необходимите им услуги, свързани с наркотичната зависимост или ХИВ превенция и терапия.
- Секс работниците, чиято дейност също е обект на криминално преследване от законите, забраняващи проституцията, просията, сводничеството, поддържането на публични домове и трафика, често нямат достъп до услуги, свързани с ХИВ, поради широко разпространените полицейски злоупотреби. Принудителното преместване на секс работници от разработени райони допълнително затруднява достъпът на проституиращите до ХИВ услуги, насочени към общността. Предубеденото и враждебно отношение към секс работниците при получаване на здравни услуги, ги възпира да търсят грижа и терапия по отношение на ХИВ. Активните усилия за борба с трафика на хора често се превръщат в противопоставяне на програмите, фокусирани върху здравето и човешките права на проституиращите.
- Мъжете, правещи секс с мъже се сблъскват с широко разпространени по целия свят насилие и дискриминация, както и с все още действащата криминализация на

хомосексуалния секс в много страни. Продължаващото стереотипизиране на СПИН като “гей-болест” увеличава социалното отхвърляне на гейовете, като цяло, както и на тези, живеещи със СПИН, и често е пречка за тях в търсенето на общодостъпни здравни услуги. В много законодателства полицейските служители се държат по-скоро подигравателно или насилнически спрямо гейовете и транссексуалните, вместо да разследват подобни престъпления срещу тях. Политиците в много страни, поощряват предразсъдъците срещу гей-общността, вместо да демонстрират политическа воля за борба с ХИВ сред уязвимите групи..

- Затворници и арестанти в много страни имат малко или никакъв достъп до доброволно ХИВ тестване и терапия. Често им бива отказван достъп до информация и средства, свързани с превенцията на ХИВ дори в места, където подобни услуги са възможни извън затвора. Презервативи и стерилни спринцовки често не се предлагат, въпреки сериозните доказателства за тяхната ефективност в ХИВ превенцията, без да се излага на риск по-широката популация на лишените от свобода. Изолирането на ХИВ позитивни затворници и арестанти, отказът да бъдат освободени по медицински показатели и неспособността да се предприемат активни мерки срещу изнасилванията в затворите са сред многото нарушения на човешките права, които спомагат за разпространението на ХИВ и влошават пораженията от СПИН в затворите и други места за задържане и арест по целия свят.

5

• *Атакуват се ефективни програми за*

превенция, терапия и грижа по отношение на ХИВ

През последните 25 години неведнъж е доказвано, че програмите, насочени към ХИВ, са най-ефикасни, когато са базирани на доброволния принцип, информиращи и пряко ангажиращи с доказано ефективни здравни служби. Подобни служби трябва да информират и образоват хората за ХИВ, да ги подкрепят във възприемането на здравословно поведение и да предлагат набор от доказани възможности за превенция и грижа, които съответстват на практическото ежедневие и позволяват да се избере най-ефективния вариант. Последните тенденции за използване на принудителни и еднотипни подходи, обаче, поставят доказани услуги, свързани с ХИВ и СПИН в безпрецедентна опасност.

- Много страни, които усилено са се борили да осигурят достъп до различни служби за превенция на полово-преносими инфекции и ХИВ, под натискът от чуждестранни донори, религиозни предубеждения и други идеологически сили, се сблъскват със забрана на информацията, свързана с практикуването на безопасен секс и използването на презервативи. Това се отразява върху младите хора, които са лишени от животоспасяващи знания; върху младите жени, които нямат достъп до информация и услуги, свързани с репродуктивното здраве, както и върху мъжете и жените, за които презервативите и задълбочената информация за ХИВ са недостъпни.
- В много държави правителствата прибягват до насилствени методи за ХИВ превенция, като криминализация на “безразсъдното” или “небрежно” излагане на риск от ХИВ инфекцията, както и до масово тестване за ХИВ без информирано съгласие. Подобни

политики създават потенциална опасност от засилване на стигмата срещу хората, живеещи с ХИВ и от възпиране на хората от навременно посещаване на съответните здравни служби.

- Въпреки риска, на който са изложени секс работниците и клиентите, практикувайки небезопасен секс, в много страни полицията изземва презервативи от секс работници и ги използва като доказателство за нелегална проституция. Неотдавна много организации, работещи с проституиращи, бяха лишени от финансиране, ако не приемат изрична политика на противопоставяне срещу проституцията- изискване, което ограничава свободата на изразяване и подкопава усилията за уважителен начин на работа със секс работниците по отношение на ХИВ превенция и предоставяне на грижа и лечение.
- Натискът от страна на ООН и много правителства отслаби официалната подкрепа на програмите за обмен на игли и спринцовки- един от най-утвърдените ефективни методи за превенция на ХИВ сред хората, инжектиращи наркотици. Програмите за обмен на игли и спринцовки и заместващата метадонова терапия остават строго ограничени от закона или политиката в много страни, въпреки неопровержимите доказателства за тяхната ефективност. Дори на местата, където тези програми са легални, хората, употребяващи наркотици, се страхуват да се възползват от тях поради риска от арест поради притежание на наркотици или на забранени вещества
- Достъпът до опиумни обезболяващи медикаменти остава невъзможен за много хора по света, които се нуждаят от тях. Въпреки известния напредък страни, тежко засегнати от ХИВ и СПИН, все още се провалят в опитите си да намерят подходящ баланс между контрола на незаконната морфинова употреба и предоставянето на морфин за медицински цели. Продължават ограниченията за внос и предписание на морфин, дължащи се в голяма степен на преувеличените страхове от морфинова зависимост и провалът на властите в обучението на лекари и други здравни работници относно значимостта на морфина в облекчаващите грижи за болни от СПИН и други смъртоносни болести.

Връзката между ХИВ / СПИН и маргинализирани, “различни” или обществено “девиантни” общности е поначало силна в колективното съзнание. От тук възниква и въпросът, свързан с общественото здраве и човешките права: “Кое ще бъде по-ефективно- допълнителни репресии на маргинализираните групи или работа с тях по начин, уважаващ техните права и достойнство?”

—Joanne Csete, 2005

6. СПИН активистите рискуват

безопасността си, настоявайки властите да улеснят максимално достъп до ХИВ и СПИН служби

В много страни активисти, които настояват за достъп до ХИВ и СПИН служби, се сблъскват със заплахи за цензура, оклеветяване, насилие, лишаване от свобода и различни обвинения от властите. Мирните демонстрации, организирани от СПИН активисти, срещат заплахи и насилствено прекратяване, независимо дали става дума за южноафрикански активисти, настояващи за антиретровирусна терапия, китайски фермери, искащи компенсация за това, че са били инфектирани с ХИВ чрез правителствената програма за събиране на кръвна плазма; марокански демонстранти срещу прекомерната протекция на монопола в лекарствата, утвърден в споразумението между САЩ и Мароко за свободна търговия; непалски транссексуални, опитващи да разпространят информация за ХИВ и презервативи или употребяващи наркотици от Тайланд, противопоставящи се на насилствената държавна политика “война с дрогата”. Законите, които ограничават основаването на неправителствени организации, дори утежняват за гражданското общество развитието на независима гласност по отношение на надеждни и ефективни СПИН политики в различните държави.

7

● *Защитата на човешките права е начинът*

за защита на общественото здраве.

Защитата на човешките права като цяло е ключът към опазване на общественото здраве. Основани на това разбиране, активистите, защитаващи човешките права, постигат големи успехи в борбата срещу СПИН: правото на недискриминативно отношение въз основа на ХИВ статуса, правото на терапия, като част от основната здравна грижа и правото на хората, живеещи с ХИВ и СПИН да участват в изготвянето на програми и политики по отношение на СПИН. Все пак тези активисти биват критикувани за това, че са по-загрижени за “индивидуалните права”, отколкото за общественото здраве. Всъщност човешките права са основополагащи за опазване на общественото здраве и успешно противопоставяне на ХИВ.

- Активистите за човешки права са сред първите, подчертаващи важността на увеличаване възможностите за достъп до изследване за ХИВ, като част от правото на възможно най-висок здравен стандарт. Неотдавна, някои привърженици на “рутинното” тестване за ХИВ обвиниха защитниците на човешките права, че позволяват “трите “С” (*consent, counseling, confidentiality*)- съгласие, консултиране, конфиденциалност- да надделеят над широко разпространеното ранно установяване на ХИВ. Все пак възможно е да бъде увеличен достъпът до тестване за ХИВ без да бъдат нарушени трите “С” и хората да бъдат по-лесно ангажирани в превенцията на ХИВ и усилията за лечение, ако трите “С” са защитени. Освен това, усилията по увеличаване възможностите за достъп до тестване за ХИВ трябва да се съпровождат от значително повишени усилия за борба със стигмата и злоупотребите с човешките права, които възпират хората да се изследват за ХИВ, както и за по-широк достъп до антиретровирусна терапия и доказани методи за ХИВ превенция.
- Активистите за защита на човешките права, също така, се борят за увеличаване възможностите за достъп до доказани мерки за превенция, като настояват правителствата да осигурят достъп до информация, презервативи, игли и спринцовки, метадон, лекарства, необходими за спиране разпространението на ХИВ от майка на дете и защита срещу насилието и злоупотреби с правата за собственост, които увеличава

уязвимостта на жените. Тези искания са основани едновременно върху човешките права и ефективната, научнообоснована превенция.

“Защо не ни казахте, че сте хемофилик?” задава въпрос на активиста Джеймс Крепнер медицинска сестра от болницата в Торонто, когато той е там със заболяване, свързано със СПИН през 1990г. “Щяхме да се отнасям много по-добре с Вас”.

—Ann Silversides, 2003

8.

СПИН поставя специфични

предизвикателства и изисква изключителна реакция

СПИН поставя на изпитание отговорността на властите повече от всяка друга епидемия на съвременния свят. Дълбоките страхове и предразсъдъци, с които са свързани със секса, кръвта, болестите и смъртта- както и убеждението, че ХИВ е свързан с “девиантно” и “неморално” поведение, като секс извън брака, секс между мъже и употреба на наркотици- кара политическите лидери да срамуват да насочат усилията си срещу епидемията. Спорни проблеми, като полова равнопоставеност и юношеска сексуалност, се пренебрегват в борбата срещу СПИН в световен мащаб, най-малко защото липсва политическа сила, която да постави на дневен ред проблемите, свързани с жените и децата. Затова правителствата продължават да влагат недостатъчни ресурси в ХИВ интервенциите, насочени към маргинализирани общности, модел на поведение, което Програмата на ООН, свързана с ХИВ и СПИН, нарича “сериозна липса на умело управление на ресурсите и провал в зачитането на основните човешки права”.

Със сега наличните увеличени ресурси по отношение на ХИВ / СПИН, най-сетне е възможно да си представим програмите за ХИВ манипулации, свързани с ХИВ превенция в една неделима, уважаваща човешките права цялост от служби и услуги. За съжаление, моралистичните подходи към ХИВ превенцията поставят нови пречки в опитите за достигане на най-тежко нуждаещите се от информация и служби групи.

—Joseph Aton, 2006

9.

“Основаните на човешките права”

противодействия на ХИВ са практични и работят

Начините за борба с ХИВ, основани на човешките права не са абстрактни, а реални, практически и финансово рентабилни. В страни, като Бразилия, които поставят човешките права в центъра на усилията в борбата срещу СПИН, се наблюдава предотвратяване или забавяне на епидемията. Противодействие на ХИВ, основано на човешките права, означава:

- Включването на мерки за борба с дискриминацията и насилието срещу хора, живеещи с ХИВ или СПИН и тези, които са в риск от инфектиране в националните програми за ХИВ.
- Осигуряване на пълен достъп на младите до информация, свързана с ХИВ, обучение в сексуални и житейски умения, както и до презервативи и служби за полово-предавани инфекции и семейно планиране.
- Законово предоставяне на възможност на хората, живеещи с ХИВ и СПИН, за познаване и упражняване на правата си.
- Извършване на политически промени, които да намалят нелегалното задържане на хора и пренаселеността в затворите, така че хората да бъдат по-малко уязвими към ХИВ инфектиране чрез сексуално насилие или споделяне на общи игли за инжектиране по време на престоя им.
- Премахване на законови и други бариери пред доказани методи за ХИВ превенция и терапия сред хората, употребяващи наркотици.
- Създаване на ясни законови възможности за действие в случаи на насилие и дискриминация срещу секс работниците, мъже, които правят секс с мъже и други маргинализирани групи.
- Осигуряване на ефективни възможности за жените за противодействие на всички форми на полово насилие, във и извън брака, както и промяна в законово утвърдени форми на дискриминация в достъпа до икономически възможности, собственост и наследство.

Отказът на държавни структури за разпространение на презервативи сред лишените от свобода в повечето развиващи се страни излага на риск от ХИВ огромен брой хора, риск, който се повишава от пренаселеността и сексуалното насилие
—Mark Heywood, 2004

10. *Въпреки многото изговорени неща*

по темата, реални действия във връзка с ХИВ / СПИН и човешките права липсват

На хартия мястото на човешките права в противодействието срещу ХИВ е ясно обозначено. Правителствата, участвали през 2001г. в изработването на Декларацията за сътрудничество по проблемите на ХИВ / СПИН постигнаха съгласие за предприемане на действия по отношение на ХИВ и човешките права и го препотвърдиха пет години по-късно. На практика, обаче, имаше само няколко предприети мерки за финансиране, бюджет и изпълнение на национални програми, които да осигурят

законова и по отношение на човешките права защита за хора, живеещи със, засегнати от, или уязвими към ХИВ и СПИН.

До 2003г., почти половината от правителствата в Южна Африка трябваше вече да са приели основно законодателство, наказващо дискриминацията срещу хора, живеещи с ХИВ или СПИН. Само една трета от страните по света са приели законови мерки, поставящи под ударите на закона дискриминацията срещу различни общности, особено групите уязвими по отношение на ХИВ.

Инвестирането в инициативи свързани с основни човешки права е недостатъчно, Въпреки значително по-голямото финансиране на световни ХИВ и СПИН програми, като:

- Кампании “Запознай се с правата си” законово регламентирани услуги за хора, живеещи със или засегнати от ХИВ;
- Преразглеждане на националното законодателство по отношение на ХИВ и практическо изпълнение на законите;
- Обучение по темите за недискриминативно отношение, конфиденциалност и информирано съгласие на здравни работници, полиция, съдии и социални работници;
- Възможности за защита на собствените права и участие в дейности на национално ниво по отношение на СПИН, координиращи власти и системи за мониторинг и оценка за жени, млади хора, хора, живеещи с ХИВ, употребяващи наркотици, секс работници, мъже, правещи секс с мъже, лишени от свобода и емигранти.

Според оценка на изпълнението на Декларацията за сътрудничество по проблемите на ХИВ / СПИН, направена през 2006г. в 14 държави, “нарушаването на човешките права на уязвимите групи продължава с неотслабваща сила, като се блокират възможностите им за достъп до ефективни служби и услуги за превенция на ХИВ инфекцията и животоспасяващи медикаменти за по отношение на СПИН”.

През 2003г. Главният секретар на ООН Кофи Анан , заяви че “човешките права, свързани с ХИВ, не са на достатъчно висока позиция в приоритетите на национални правителства, донори и правозащитни организации”.

Реализацията на човешките права и фундаментални свободи за всички е основополагащо за намаляване уязвимостта по отношение на ХИВ / СПИН.

-- Специална сесия по въпросите на ХИВ/СПИН на Генералната Асамблея на ООН, Декларацията за сътрудничество по проблемите на ХИВ / СПИН, параграф 58

Уебсайтове

Accion Ciudadana Contra el Sida (Venezuela)

Този испаноезичен уебсайт съдържа много материални по темата, в това число и наръчник за ХИВ/СПИН и човешки права

www.accsi.org.ve

AIDS Law Project (South Africa)

Заедно с уебсайта на the Canadian HIV/AIDS Legal Network, този уебсайт е всеобхватният източник на информация по проблемите на юридическите и човешките права, свързани с ХИВ/СПИН

www.alp.org.za

AIDS Law Unit of the Legal Assistance Centre (Namibia)

www.lac.org.na/alu/default.htm

AIDS Legal Network (South Africa)

Освен другата информация уебсайтът съдържа “ХИВ/СПИН и законът: Наръчник за обучители” и информация за друг обучителен наръчник, “ХИВ/СПИН и човешки права: насока към подкрепяща и предоставяща възможности среда за жени, деца и други уязвими групи”

AIDS & Rights Alliance for Southern Africa (ARASA)

www.arasa.info/

Botswana Network on Ethics, Law, and HIV/AIDS (BONELA)

www.bonela.org

Canadian HIV/AIDS Legal Network

Заедно с уебсайта на AIDS Law Project (South

Africa), този сайт е най-всеобхватният източник на информация по проблемите на юридическите и човешките права по отношение на ХИВ/СПИН. Всички материални са на английски и френски език, а някои са достъпни също така на испански, руски и др..

www.aidslaw.ca

Health Action AIDS (USA)

Проект на Physicians for Human Rights (www.phrusa.org) съвместно с Partners in Health (www.pih.org), този сайт съдържа секция за ХИВ/СПИН и човешките права

www.phrusa.org/campaigns/aids/index.html

ml

Human Rights Watch

Уебсайтът на Human Rights Watch съдържа обширна секция по темите на ХИВ/СПИН с много доклади и други материали, свързани със нарушения правата на човека в контекста на глобалната ХИВ/СПИН епидемия.

www.hrw.org

Hungarian Civil Liberties Union

Наред с другите неща, HCLU изработва издание, свързано с темите на ХИВ/СПИН и човешките права в Унгария и политически документ по проблемите на ХИВ/СПИН. Уебсайтът е на унгарски и английски език.

www.tasz.hu

International Council of AIDS Service Organizations (ICASO)

Уебсайтът съдържа документи по проблемите на ХИВ/СПИН и човешките права, включващи упътване за застъпници по отношение на International Guidelines on HIV/AIDS and Human Rights.

www.icaso.org

Lawyers Collective HIV/AIDS Unit (India)

www.lawyerscollective.org

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Този уебсайт съдържа секция, посветена на ХИВ/СПИН и човешки права, включваща “Въведение в ХИВ/СПИН и човешки права” и списък с документи, в това число- резолюции, общи коментари и доклади от различни структури на

www.ohchr.org/english/issues/hiv/index.htm

Институт “Отворено общество”, Програма “Обществено здраве”

Програмата за обществено здраве към Институт “Отворено общество” включва инициативи, свързани с ХИВ/СПИН, туберкулоза, намаляване на вредите, поддържаща грижа, здраве в ромска общност,

сексуално здраве и права, закон и здраве, здравни медии и Глобален фонд за борба със СПИН, туберкулоза и малария

www.soros.org/health

Program on International Health and Human Rights (United States)

Този уебсайт съдържа публикации и друга информация за ХИВ/СПИН и човешки права, включително документ със заглавие “Накратко за ХИВ/СПИН и човешките права”

www.hsph.harvard.edu/pihhr/index.html

The Center for HIV Law and Policy (United States)

www.hivlawandpolicy.org/

Uganda Network on Law, Ethics, and HIV

www.uganet.org

UK AIDS and Human Rights Project

Наред с другите неща, уебсайтът съдържа серия от фактологични документи за ХИВ/СПИН и човешките права и ХИВ/СПИН и правата на лишените от свобода.

www.aidsrightsproject.org.uk

Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS)

Уебсайтът съдържа секция за ХИВ/СПИН, човешки права и закон. Обяснено е защо защитата на човешките права е от ключово значение в успешното противопоставяне на ХИВ/СПИН и съдържа линкове към различни източници на информация по темите на ХИВ/СПИН и човешките права, създадени от UNAIDS и the UNAIDS Global Reference Group on HIV/AIDS and Human Rights.

www.unaids.org

United Nations Development Programme (UNDP)

Уебсайтът съдържа материали, свързани с човешките права и ХИВ/СПИН, включително дискуссионен документ по отношение човешки права, пол и ХИВ/СПИН, изготвен за срещата на високо равнище на Генералната Асамблея на ООН по въпросите на ХИВ/СПИН през 2006г.

www.undp.org/hiv/focus03.htm

World Health Organization (WHO)

Уебсайтът съдържа информация за работата на WHO по проблемите на здравето и човешките права и различни публикации по темата

www.who.int/hhr/en/

Zambia AIDS Law Research and Advocacy Network (ZARAN)

www.zaran.org

Copyright ©2007 by the Open Society Institute. All rights reserved.

Human Rights and HIV/AIDS: Now More Than Ever е разработен и подкрепен от 24 организации с подкрепата на the Open Society Institute.

Второ издание, September 2007

За повече информация:

Law and Health Initiative

Public Health Program

Open Society Institute

400 West 59th Street

New York, NY 10019 USA

www.soros.org/initiatives/health/focus/law

Now More Than Ever е зиготвен от Ralf Jürgens и Jonathan Cohen, на базата на работата и опита на голям брой организации, включително AIDS Law Project, Human Rights Watch и the Canadian HIV/AIDS Legal Network. Авторите изказват признателност на Joseph Amon, Joanne Csete и Mark Heywood, както и на онези, които рецензираха първата версия на документа и на всички, допринесли по различни начини, като Volha Baraulia, Theodore de Bruyn, Richard Elliott,

Françoise Girard, Sofia Gruskin, Sai Jahann, Whitney Johnson, Ari Korpivaara, Kasia Malinowska-Sempruch, the late Jonathan Mann, Kevin Moody, Rebecca Schleifer, Sue Simon, Susan Timberlake, and Daniel Wolfe.

Designed by Andiron Studio

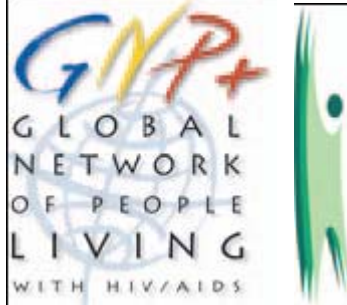
Printed in the United States by Prestone

Следните организации подкрепиха декларацията:

Central and Eastern European
Harm Reduction Network

Red Mexicana
de Personas
que Viven con
VIH SIDA, A.C.

